

indtager ved Behandlingen af et Konkursbo, skal endnu følgende bemærkes: Skifterettens væsentligste Funktion er selvfølgelig at afgjøre de med Hensyn til Konkursboets Behandling opstaaende Retspørgsmaal. Ligesom Skifteretten i samme Udstrækning som hidtil paa- skjænder alle Tvistigheder om Rigtigheden og Omfanget af de paa Boet anmeldte Retskrav, saaledes tilkommer det Retten at afgjøre, om Konkursbehandling skal finde Sted, om en Person er berettiget til at møde og stemme paa Skiftesamlingerne (§ 61), om Boet kan udleveres Eklidneren enten i Henhold til Samtykke fra alle Fordringshaverne eller i Henhold til en i Overensstemmelse med Reglerne i Kap. 13 under Skifterettens Medvirkning vedtaget Afford. Endelig er det Skifteretten, som, naar ingen Afford finder Sted, afgjør, hvorledes Boet skal udloddes mellem de Berettigede.

Den foreslaaede Ordning af Boets Bestyrelse er i Principet den samme, som findes i flere fremmede nyere Konkurslove, og slutter sig navnlig nær til den, der er optaget i den norske Konkurslov. Denne har dog ikke trot at kunne lade den af Fordringshaverne paa den første Skiftesamling valgte Bestyrer og de samtidigt med ham valgte Udvalgsmedlemmer fungere lige til Boets Slutning, fordi de ere valgte paa et Tidspunkt, da det endnu ikke er givet, at de, der møde som Fordringshavere, virkelig have Krav paa Boet, og da i hvert Fald ikke alle Fordringshaverne have kunnet være tilstede. Det foreskrives derfor, at der, naar Fordringernes Prøvelse er tilendebragt, skal foretages nyt Valg af en Bestyrer og Udvalgsmedlemmer, saaledes at der altsaa bliver at skjelne mellem 1) den rent midlertidige Bestyrer, som strax bestilles af Skifteretten, 2) den midlertidige Bestyrer, som vælges af Fordringshaverne paa den første Skiftesamling, og 3) den egentlige Kurator, som vælges af Fordringshaverne paa en efter Fordringernes Prøvelse afholdt Skiftesamling. I Forflaget ere Nr. 2 og 3 slaaede sammen, og man har ikke anset det for nødvendigt, at der foretages nyt Valg, naar Fordringerne ere prøvede. Da det maa anses for at være af stor Bigtighed, at Boets

Bestyrelse snarest muligt overtages af en af Kreditorerne valgt Kurator, har det vel været nødvendigt at fastsætte, at den første Skiftesamling ikke maa indkaldes med et længere Varjel end 3 Uger, men desuagtet tor det antages, at den som oftest vil være en nogenlunde ialrig Forsamling af Fordringshaverne og kun af disse. Det vil vistnok kun forholdsvis sjældent indtræde, at det paa Skiftesamlingen skalde blive Noget tilladt at stemme, som senere viser sig ikke at være Kreditor, og endnu sjældnere vil det forekomme, at en saadan Persons Stemme skalde gjøre Udslaget. Omvendt er der formentlig Grund til at vente, at de fleste Fordringshavere i Regelen ville give Møde allerede paa den første Skiftesamling, især naar Valg af saa stor Bigtighed skulle foregaa, eller at det ialtsald — thi herpaa kommer det væsentligt an — vil være muligt for dem at møde. I denne Henseende er Forflagets § 55 af Bigtighed. Naar den der givne Bestemmelse iagttaages, vil vistnok i Regelen det overveiende Antal af Fordringshaverne eller deres Kommissionsærer, idetmindste naar bortses fra ganske extraordinaire Tilfælde, erholde saa betimelig Underretning om Skiftesamlingens Afholdelse, at det bliver dem muligt at møde. Foraavidt det imidlertid maa indrømmes, at der unegtelig vil kunne forekomme Tilfælde, hvor det har været umuligt for endog ikke saa ganske saa Fordringshavere at indfinde sig, maa det erindres, at der efter Forflaget er Afgang til paa et hvilket som helst Stadium af Behandlingen at saa Kurator og Udvalgsmedlemmerne afstedigede; naar et større Antal Kreditorer henvender sig til Skifteretten med Begjæring om, at der til dette Diemeds Opnaaelse maa blive sammenkaldt en Skiftesamling, vil Skifteretten ikke kunne negte at opfylde deres Begjæring. Ved denne Afgang for Kreditorerne i Forbindelse med Bestemmelsen om, at Skifteretten forinden Anmeldelsesfristens Udløb kan tilstedesætte Skiftesamlingens Valg af Kurator, maa der formentlig siges at være sørget tilstrækkeligt for de Fordringshaveres Lærv, som ikke have kunnet møde paa den første Skiftesamling. Der er saa meget mindre Grund til med den norske Konkurslov